

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 389/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Гордана Радмиловић, адвокат из ..., против тужених „Војвођанске банке“ АД из Новог Сада и „Global Real Estate & Investment“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Раде Терзић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, на седници одржаној 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалбама тужених, изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду П 858/18 од 11.07.2019. године, стварно је надлежан Апелациони суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду, пресудом П 858/18 од 11.07.2019. године, усвојио је тужбени захтев тужилаца, тако што је утврдио да је уговор о уступању потраживања из отписаних рачуна закључен између „Цептер банке“ АД, чији је правни следбеник тужена „Војвођанска банка“ АД из Новог Сада и туженог предузећа „Global Real Estate & Investment“ д.о.о. из Београда дана 18.04.2006. године, заведен под бројем ../2006 код „Цептер банке“ АД и под бројем ../2006 код „Global Real Estate & Investment“ д.о.о., ништав, према главном дужнику „Агроси“ д.о.о. из Београда и према заложним дужницима правног претходника туженог „Војвођанске банке“, тужиоцима, АА и ББ, што су тужени дужни да признају и трпе. Обавезао је тужене да солидарно накнаде тужиоцима трошкове парничног поступка у износу од 52.000,00 динара.

Против наведене пресуде, тужени су изјавили жалбе, док је тужилац поднео одговор на жалбе.

Апелациони суд у Београду, решењем Гж 1291/20 од 13.05.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама тужених, изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду П 858/18 од 11.07.2019. године и предмет уступио Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао да, како је у конкретној ситуацији предмет тужбеног захтева утврђење ништавости уговора, а означена вредност предмета спора у тужби износи 10.000,00 динара, која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, да се ради о поступку у

споровима мале вредности, због чега је Виши суд у Београду стварно надлежан за одлучивање о изјављеним жалбама.

Виши суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Гж 6978/20 од 11.09.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао, да је у овој парници Апелациони суд у Београду одлучивањем о жалбама тужених изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду П 5528/15 од 07.09.2016. године и доношењем решења Гж 4554/17 од 11.01.2018. године засновао своју надлежност за одлучивање о жалбама изјављеним против првостепених пресуда, па самим тим и о жалбама изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду П 858/18 од 11.07.2019. године и да у поновном поступку вођеним пред првостепеним судом нема промењених околности, које би довеле до тога да већ заснована надлежност Апелационог суда у Београду више не постоји, због чега је стварно надлежан за поновно одлучивање о изјављеним жалбама.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је Апелациони суд у Београду стварно надлежан за одлучивање у другом степену о изјављеним жалбама тужених.

Тужба је поднета 07.04.2015. године.

У конкретној ситуацији, одлучујући о жалбама тужених, Апелациони суд у Београду је решењем Гж 4554/17 од 11.01.2008. године, претходно укинуо пресуду Трећег основног суда у Београду П 5528/15 од 07.09.2016. године о истом тужбеном захтеву и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Према томе, како је Апелациони суд у Београду поводом жалби тужених укинуо пресуду Трећег основног суда у Београду и тако засновао своју надлежност као другостепеног суда, то је без значаја да ли се ради о спору мале вредности, због чега је стварно надлежан за одлучивање о изјављеним жалбама тужених против пресуде Трећег основног суда у Београду П 858/18 од 11.07.2019. године.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**